

động lực tập thể

rõ bội phần từ dần thân vào cuộc chiến
quê hương ơi! dâu biển... đá sạn cũng phải khóc thầm...
sinh ra đời mặc nhận nỗi hờn căm
mũi tẹt da vàng tương tàn xâu xé...
niềm đau nào không khổ sâu lòng mẹ(?!)
mẹ cru mang sinh đẻ nên người...
bầy con hoang hóa kiếp đời
hồ cáo, đười ươi

mê muội học đòi những phường phiêu lưu hoang tưởng
đưa đất nước giang sơn mình làm thí trường bành trướng
cho lũ nông công thực dân biện chứng tam vô...
thí mạng sinh linh phá nát cơ đồ
chém giết, săn lùng điên khùng hơn thời dã sử...
và cứ thế mãi đề xướng nung nấu chiến tranh, giai cấp hận thù, vô ngôn
tình tự

mặc mẹ phiêu linh tử hổ vô cùng...
ôi! một ngàn năm, một thế kỷ gông cùm
chưa bùng tỉnh hôn mê, ê chề mả tổ!...
đầy tiếng xí xô bi xô, xã hội xô bồ trên cả hai miền tang thương đổ vỡ...
Mẹ Việt Nam không ngừng từng đêm nức nở.
lũ con ngu đần làm kẻ nô lệ ý thức mà chưa hề tỉnh ngộ
không lường được cuối cùng của cuộc tương tàn, đạn reo bom nổ

Trường Sơn xương trắng...Biển Đông máu đỏ...
ô hô!...
a ha!...

đau đớn xót xa đó làm hành trang chinh chiến...
uất hận đó phải có ngày tan biến...
khi người người một tiếng một lòng
"động lực tập thể" nào đáp nguyện ước mong...

Lê-Thụy-Chi

Lời tưởng niệm Cố Giáo Sư Nguyễn Ngọc Huy.

"Động Lực Tập Thể" thật ra là một đề tài thuyết giảng của GS. Huy tại Trường Chỉ Huy & Tham Mưu/QLVNCH (Đà Lạt) cho khóa sinh chúng tôi gồm cả hai khóa CH&TM trung cấp và cao cấp đang thụ huấn tu nghiệp tại trường vào một ngày cuối thu năm 1969 - (xin cáo lỗi là đã không nhớ rõ ngày tháng).

Thật là như mới ngày nào đây thôi vì TG vẫn nhớ về buổi học tập này và vẫn nhớ hoài về Cố GS đã rất bình dị, vui tươi, đầy tự tin và đầy mãnh lực lôi cuốn mọi người...ung dung nhưng thao thao bất tuyệt trình bày bài giảng thuyết và thảo luận với khóa sinh nguyên cả buổi sáng ngày hôm đó. Rất nhiều chi tiết và khía cạnh liên hệ với đề tài đã được GS giải đáp rành rẽ cho khóa sinh. Mặc dù chỉ được học với GS một buổi học tập, nhưng tác giả thật tình kính phục "Ông Thầy" này. Ngữ điệu và nhất là ánh mắt của Người, riêng TG đã cảm nhận ra Người có nhiều

thông cảm với giới khóa sinh quân nhân, Người muốn "chuyển lửa" đến mọi người và Người cũng không quên để lộ niềm tin của Người đến mọi người. Chắc chắn là GS đã ý tứ nhắc nhở về sức mạnh của "tập thể", đặc biệt cho những khóa sinh đang giữ chức vụ vừa hành chánh, vừa quân sự như Quận Trưởng/Chi Khu Trưởng, Tỉnh Trưởng/Tiểu Khu Trưởng. Sự lưu ý cán bộ lãnh đạo và chỉ huy về việc điều hợp mọi nỗ lực của quân-dân-cán-chính để "Vận Động Tập Thể Quần Chúng" thật là một sự nhắc nhở thiết thực và quý báu của GS, đặc biệt trong giai đoạn này ta đã và đang phản công mạnh mẽ và điều khắp sau khi đã đánh bại địch trong hai lần TCK-TKN của chúng vào năm 1968. Ta cũng đã và đang (được Mỹ yểm trợ) đặt mọi nỗ lực trong việc phát triển và phối trí hợp lý lực lượng diện địa (ĐPQ/NQ-NDTV-DSCĐ) để cùng với CLQ "tràn-ngập-lãnh-thổ", "bình định-xây dựng và phát triển nông thôn", tiêu diệt mọi nguồn sinh lực địch, .v.v...

Bài thơ Động Lực Tập Thể mạo muội chép lại ở trên đã được TG hình thành vào thời điểm đó vì lòng kính phục và sự cảm nhận những thâm ý của GS Huy -(thấm thoát mà cũng đã gần tròn 45 năm! Và xin thú thật bài thơ đã được TG vừa vội chỉnh lại một số chữ so với nguyên bản của bài "thơ tự do" cũ không niêm không luật, luộm thuộm,... với ước mong chỉ là cho được "chỉnh" hơn một chút.).

Bài thơ chép lại, như vậy, là chỉ để người "học-trò-một-buổi" này tưởng nhớ và tưởng niệm đến Cố Giáo sư.

Luôn tiện đang nói về thơ, TG xin vẫn tắt kể một chuyện thật như sau: trong số bằng hữu, TG có một số bạn là môn sinh thực của GS. Một ngày cách đây trên 20 năm, một bạn làm nghề báo dưới phố Bolsa gọi viển liên:

-Ê mi! Bài thơ "**anh hùng vô danh**" ngày xưa mi học, mi có biết tác giả là ai không?

-Vô Danh.

-Vô Danh cái gì? Tác giả chính là Ông Thầy, là Tôn Sư của bọn tau và của mi đó.

-Tau sẽ gửi cho mi một bản...

Đó chính là tập "Thơ HỒN VIỆT" mà tôi đã trân quý giữ được một thời gian rất lâu, rồi chuyển cho bạn bè khác đọc... rồi nay đã thất lạc!

Tập thơ này gồm trên 30 bài, có thể do chính quý vị thức giả cùng thời và các môn đệ cũ của GS gom góp được mà in ấn ra. Tập thơ in trên giấy thường, dày, hai màu đen trắng, giản dị. Hình bìa "Thơ HỒN VIỆT" có hai cây trúc. Tác giả thì được ghi là Đăng Phương. Toàn tập thơ không tiết lộ tên thật và hình của tác giả.

Không có bài màu mè viết về tiểu sử TG .v.v., như ta vẫn thường thấy. Nhưng rồi ai cũng biết Đăng Phương chính là bút hiệu làm thơ của GS Huy. Là một học giả uyên thâm nhưng tất cả lời thơ của GS đều hoàn toàn bình dị, dễ hiểu, trong sáng thể hiện trọn vẹn tình yêu thương quê hương, dân tộc và ý chí dẫn thân hoạt động không ngừng nghỉ của Người.-(mời đọc "Anh Hùng Vô Danh" của Đăng Phương, một bài thơ tiêu biểu của những bản anh hùng ca mà tôi cũng đã có copy lại). Trở lại, nói về Cố GS Huy thì chắc chắn là rất nhiều tài liệu đã được viết ra, vậy chỉ

xin tóm tắt ghi lại một vài điểm chính như sau:

- Người là một lý thuyết gia chính trị tài giỏi và đầy viễn kiến.
- Người là một lãnh tụ chính trị và là chủ tịch của các phong trào chính trị chân chính khác lấy chủ thuyết "dân bản", dân tộc sinh tồn để tận tình hiến thân phục vụ.
- Người là một chiến sĩ cách mạng thực sự, luôn luôn quyết tâm, kiên trì, tận tụy hoạt động chỉ vì lý tưởng phụng sự đất nước và nòi giống Việt, không hề màng đến danh, lợi và địa vị.
- Người là một nhà trí thức chân chính, một nhà khoa bảng nổi tiếng của Việt Nam.
- Người là bậc trí thức của trí thức, bậc thầy của thầy, người chính là một bậc tôn sư...

Đây lời chân thành của một gã võ biền thuộc thế hệ con em, người "học trò một buổi" của gần 45 năm trước, thà chậm còn hơn không, nhân ngày 28 tháng 7, lễ giỗ lần thứ 24 của Cố Giáo Sư Nguyễn Ngọc Huy, xin dâng lên Người lòng thành kính tưởng niệm muôn màng.(*)

Lê-Thụy-Chi

(* Mời đọc thêm bài "Hồn Thiêng Nay Đã Về Trời" của Phục Hưng.

(bấm vào đây để đọc <http://www.vietnamvanhien.net/CoGSNguyenNgocHuy.pdf>)